

Reformációi hírlevél

A Budaörsi Református Egyházközség hírlevele, 2018. októberében

Mit jelent a ma élő ember számára a reformáció?

Az evangéliumot jelenti mindenek előtt. Adjunk hálát a keresztyén örömhírért!

Ebből kiindulva adjunk hálát a saját gyülekezetünkért, és ezzel hálát adunk a látható egyházért, egymásért.

Adjunk hálát azért, hogy az apostol megfogalmazta, hogy közösséget vállalhatunk ma is az evangéliummal, hogy felvállalhatjuk a Jézus Krisztus által nekünk ajándékozott örömhírt, hogy hirdethetjük azt, hogy tanúskodhatunk Őróla a világban, ott, ahova az Isten állított bennünket.

Legkonkrétabban úgy adhatunk hálát az evangéliumért, hogy hálát adunk Jézus Krisztusért. Őbenne Isten hatalmasan cselekedett és ma is cselekszik. Jézus Krisztusban eljött közénk az Isten: – bebizonyította, hogy Ő van; – megmutatta, hogy Ő milyen;

– megváltást, megigazulást, megoldást ajándékozott nekünk, tehetetlen embereknek.

Ennek nyomán valljuk, hogy Jézus Krisztus Isten Fia, Megváltó. Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen (János 3,16).

Isten Őbenne a „mennyei jót” visszaajándékozta nekünk, a bűnbocsánatot, az új életet, az örök életet kereszthalála és feltámadása által; – és ez az örök élet átjárja a földi életünket.

Reformátori örökségként, ma is élő hittel valljuk, hogy egyedül Jézus Krisztusban adatik megoldás, ennek dokumentuma a Szentírás, mindez kegyelemből és hit által lehet a miénk és ezért Istené legyen a dicsőség!

Steinbach József püspök

Muraközy Gyula: Kálvin

Két arca van: az egyik rám mered,
Mint büszke kőszirt nyüzsgő völgy felett,
Lelkünkbe néző lelkiismeret.

Dacos, kemény arc. Gránitból faragták.
Tekintete a végtelen szabadság.
Belécsonkznak gyilkos, balga szablyák.

Századok fölött virraszt egyedül,
Magános, büszke csönd veszi körül,
Lelkén az óriások gondja ül.

A másik arca szenvedő, szelíd...
Hordozza titkon mások könnyeit;
S magányok, mély völgyébe rejtezik.

Alázatos arc... Remegő gyerek...
...Amazt mi látjuk, földi emberek,
Ezt csak az Úr, a csillagok felett.

Emlékezés

Nyár elején hívta haza az Úr Poynár Szabolcsné Nemezes Irént, Irénke nénit, gyülekezetünk szolgáló tagját. Hálát adunk Istennek életéért, gyerekek, felnőttek között végzett szolgálataiért, általa tartott bibliaórákért, a lelkipozíciói beszélgetésekért!

Emlékezünk rá a ravatalánál hangzott igehirdetéssel, melynek alapigéje a János evangéliuma 21. fejezetének 15-21. versei.

A gyászjelentésen, mely hírül adta Irénke néni Urához való hazatértét, egy Jeremiás könyvéből való íge áll. *„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek - így szól az ÚR -: békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.”* (Jeremiás 29,11.) Még saját otthonában élt, amikor kapta egy családi találkozón. Megragadta őt ez az Ige. További sorsát, jövőjét illetően rátámaszkodott erre az ígéretre. S mi történt utána? Mit látott magára tekintve? Mit láttunk, akik találkozhattunk vele? Azt, amiről Jézus egykori tanítványának, Péternek is beszélt: Nincs kivétel. Azért, mert valaki Jézus-tanítvány, nem mentes a természeti törvények alól. Meg kell öregednie, úgy, mint minden más embernek, hacsak nem fiatalon veszi magához az Úr. Neki is át kell élnie esetleg az öregség keserves velejáróit: a tehetlenséget, a kiszolgáltatottságot, a betegségekkel való küzdelmet. Amikor másnak kell már az ő segítségére lennie, amikor másnak kell „felőveznie”. Isten az övéivel, Jézus az Ő tanítványaival nem kivételez. Akkor sem, ha olykor átfut rajtunk a gondolat, egy kicsit azért kivételezhetne velünk.

Azt kellett látnunk, hogy nincs kivétel. De valóban csak ennyit láthattunk? Nem fedezhettük fel ugyanakkor azt, amiről Jézus ugyancsak beszélt Péternek, hogy az Úr a neki átadott életet vezeti. Irénke néni 85 évesen visszatekintve életére, vallott az Úr ráárasztott szeretetéről, benne elvégzett munkájáról. „Látalak Uram” címet adta ennek a könyvnek.

Az Úr ezt a kegyelmet nem vonta vissza 85 éves kora után sem. „Láthatta Őt” akkor is, amikor egyre gyengült a teste. Láthatta Őt, miközben számára kedves dolgokat kellett kiengednie a kezéből, miközben bizonyos vágyai teljesüléséről le kellett mondania.

Ravasz László imádságos szavaival élve: „Isten készítget arra, hogy hozzá térjek. Szent keze egyenként veszi el tőlem mindazt, amit a világ adott, mert engem akar egyedül és azt akarja, hogy én egyedül Őt keressem. Betakart engem a világnak ezer féle viszonylatába, most bont ki be-

lőle. Készítget arra, hogy csak Vele legyen társalkodásom. Ő legyen mindenem, mert nemsokára át kell mennem azon a keskeny pallón, ahol mindenki elhagy, senki sem segíthet. Ahol egyedül Ő a segítség.”

Életünk legnagyobb ajándéka ez, hogy láthatjuk az Urat. Megérkezik hozzánk szeretetével. Félelmetes is ugyanakkor, mert az Ő szentséges voltával találkozáskor, a bűneinkkel is találkozunk. Milyen nagyon fontos is ez! Nem engedi el ezt senkinek. Nemcsak a mindig segítőkész Istenre van szükségünk, hanem – életünk céltévesztettsége, Isten iránti bizalmatlanságunk miatt – Megváltóra, Szabadítóra - ahogyan azt Irénke néni is megmutatta az Úr.

Beszélgetésre hívta Pétert, Irénke nénit. Beszélgetésre hív minket, hogy helyreállítson, hogy új életet adjon, hogy gyógyítson, vigasztaljon. Jézus a Péterrel folytatott beszélgetésben nem elkenődöz, hanem nagyon tudatosan szembesít. Szembesít a kudarccal, szembesít a bűnnel. Mert tudja, hogy ahhoz, hogy valaki szabad legyen, ahhoz radikális kezelés kell, ahhoz néven kell nevezni a gondokat. Egyértelművé teszi, hogy - akár az Istennel való kapcsolatra, akár az egymással való kapcsolatra nézve - gyógyulás és megbékeelés csak ott születik, ahol szeretettel, de valóságosan kimondják a bűnt, a kudarcot, a hibát.

Pétert úgy emlékezteti Jézus háromszor megismételt tagadására, hogy egymásután háromszor megkérdezi: *szerepsz-e engem*, te, aki elhagytál, aki megcsaltál, aki hűtlen lettél? Péter azt mondja: *„Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged.”* Jó ez a válasz. Te ismersz engem. Te akkor is a szívembe láttál, amikor előre megmondtad, hogy mi fog történni, és most is a szívembe látsz, tudod, hogy mi van a szívemben”.

Ez a kijelentés, ez a vallástétel már nem Péter ereje, nem Péter tüze. Ez abból fakadt, hogy Jézus eljött hozzá, Jézus ismeri őt. Ebben ott van az is, hogy ő is ismeri már magát, mert akit megismert Jézus, az megismeri önmagát.

Irénke nénit is megkérdezte az Úr: *szerepsz-e engem?* Megtérése után, külföldről hazaérve, gyülekezetet keresve. Szólt hozzá az Úr abban a közösségben, amelyikhez csatlakozott, de a közösség tagjai szinte keresztülnéztek rajta. Háromszor is megismétlődött ez. Akkor értette meg Ura szavát: *„Mi fontosabb neked, hogy szeretgessenek, vagy hogy halld a szavam, vezesselek az engedelmeség útján, és megelégszel az emberek szeretete helyett az enyémmel?”*

„Ó, Uram, igen, igen, nem baj, ha nem szeretnek,

majd én szeretem őket a Te szeretetteddel, ott a helyem.”

Bár erről a döntéséről senki nem tudott, a következő alkalommal, megdöbbenve tapasztalta, milyen szeretettel veszik őt körbe a közösségben.

Fontos ez, mert a Jézus Krisztussal való folyamatos szeretetkapcsolatban szabadulunk fel igazán – már nem folyton kapni akaró – hanem adni tudó emberekké. Formálódásra kész Krisztuskövetőkké. Szolgálatra kész emberekké. Hogy ne a tudásunkban, a rutinunkban, a saját erőnkben bízunk, hanem mennyei tartalékunkban, ahogyan Irénke is tanulta, vallotta. Hogy ne azt nézzük, a másik keresztyén testvér mit és mennyit kapott az Úrtól, az ő sorsa hogyan alakul, hanem Urunkra

tekintve lássuk meg a saját ajándékainkat, a saját lehetőségeinket. Isten pedig meg tudja áldani és meg áldja az ilyen követői életét – még a betegágyon is. Ígérete szerint a meghaláskor pedig követheti Urát azon a részen át, melyet Jézus Krisztus - első zsengeként – ütött a halál falán.

„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek - így szól az ÚR -: békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.” Isten Igéje igaz, az Ő ígéretei beteljesülnek. Hála érte!

Induljunk hát, ki-ki a saját, Úrtól kapott útján tovább az Ő ígéreteit, Igéjét szívéhez szorítva, megújult szeretettel, erővel, Isten iránti hűséggel!

Gyülekezeti kirándulás Szarvasra

Június 2.-i utunk - a korábbiakkal ellentétben - egy kisvárosba, Szarvasra vezetett, Kováts Tiborné javaslatára, a résztvevők egyetértésével. Közülünk többen is megfordultunk itt, volt elképzelésünk adottságairól, szépségeiről, más-más nézőpontból. Ennek alapján vettük fel a kapcsolatot Pentaller István ottani lelkésszel, aki némi meglepetéssel, de szívélyesen, segítőkészen fogadta a megkeresést. Reggeli indulásunk malőrrel kezdődött, mert a korábban megszokott 45 fős busz helyett 2 kis (17+14 fős) jármű állt elő, a sofőrök részéről némi mentegőzéssel. Így, a megjelent 32 fő elhelyezkedése gondot okozott, amit Miklósi tiszteletesünk röviden megoldott, három fővel saját gépkocsiján velünk tartott. Felhők alá „száguldoztunk”, Kecskemét előtt kiadós záport kaptunk, ám Szarvasra érve gyenge szemerkéléssé szelídült, később kisütött a nap, nagyon is meleg lett.

Megérkezve a Református Templomhoz Pentaller tiszteletes úr fogadott bennünket, bemutatta a templomot, gyülekezetet. A török kiűzése után, az 1700-as évek elején szlovák evangélikus és katolikus lakosságot telepítettek be, akik nagy szorgalommal alkalmazkodtak a helyi adottságokhoz. Jó példa erre a 18. század második felének közepén épített hatalmas evangélikus Ótemplom és a 19. sz. elején épült katolikus Templom. A város fejlődését tovább segítette az olasz származású Bolza gróf és szerte ágazó rokonsága, valamint Tessedik Sámuel evangélikus lelkész sokrétű tevékenysége.

Reformátusok az I. világháború után jelentek meg, néhány környékről és elszakított területekről beköl-

töző család tagjaiként. Istentiszteleiteket nagyobb családi házaknál tartották, majd iskolát építettek, lakást vásároltak, parókiának, határozta templomépítésről, e célból rendezvényeket szerveztek, adakoztak. Az építést megakadályozta a II. világháború (elűszott az összegyűlt pénz). Az újrakezdés, tervezés 1990 után kezdődhetett, 1998-tól fordult komolyra, 2005-ben elkezdték, 2007-ben befejezték, zömmel saját erőből az építkezést. Impozáns, látványos templomuk lett. A templomteret körül veszi a gyülekezeti terem, ifjúsági terem, baba-mama szoba, a galérián iroda, nyári táborozáshoz ifjúsági hálószobák, vendégszobák vannak. A különlegesen kialakított épület hegyes tornya eltéveszthetetlenül református templom jegyeket mutat, újszerűsége miatt építési stílusjegyek alig vannak, csak praktikum.

Jól éreztük magunkat, az idő elszaladt, így a városnézés elmaradt. Ebéd után a belvárosi Ótemplomot jártuk körbe, szemre véve a II. világháborús emlékművet, a szarvasi gömbakáccokkal szegélyezett sétáló utcát.

Programunk folytatásaként az arborétum mellett kialakított „Mini Magyarországot” jártuk körbe, ahol a történelmi Magyarország jellegzetes épületeinek makettjeit láthattuk. Közel száz épület, vasút- és hajómakett minden apró részletben kidolgozott mása található itt, a 3 vasútvonalon gőz és dízel mozdonyok gombnyomásra indulnak. A mini Balatonon és Dunán ringatózó vitorlások, gőzhajók, valamint a gombnyomásra megszólaló épületek (pl. az Országházból Kossuth beszéde, a debreceni refor-

mátus nagytemplomból zsolnár hallatszik) mindenkinek különleges élményt jelentettek.

Az „országjárás” után jólesett egy-egy fagy vagy kávé. Kis pihenő után, alig maradt időnk az arborétumra, mert 16 órára a Körös holtági kikötőbe kellett lennünk. Jött a sétahajó, amit megszálltunk, ám az a kapitány és „matróza” többszöri próbálkozása ellenére sem indult be. Közben azonban már elsodródunk a parttól, ezért „átevickéltünk” a túlsó oldalra, ahonnan egy kis motorcsónak segítségével visszatértünk a kikötőbe. Csoportunk egy része már kiszállt, amikor egyikőnk biztatására kapitányunk újra megpróbálta elindítani a hajónkat. S ím, a hajómotor felbűgött! Mire Veréb Marika társunk megjegyezte: „Hát persze! Ezért imádkoztam!”

Így, hajóról nézhettük meg Bolza Pál „békebeli időkben” épített kastélyát, a Romulus és Remus szobrokkal, a vízi színpadot, az ezredéves koronás oszlopot, mai üdülőket, mocsári cédrus facsoportokat stb.

Kikötés után, az arborétum fái között sétálva rábukantunk az „igés kincses” kövekre, egy bibliai témájú szabadtéri kiállításra.

Majd igyekeztünk járművünkhöz hazaindulásra, szokásunktól elmaradva, kissé késve 21 órakor értünk haza, elragadtatva a látottaktól, hallottaktól.

Útközben szó esett Tessedik Sámuelről (1742-1820), aki felismerve az adottságokat, lehetőségeket, lelkes munkássága mellett, szakiskolát alapított (az országban elsőként) paraszt fiatalok számára, ahol gazdálkodást oktattak. Kidolgozta a szikesek korabeli korszerű (mélyforgatásos) javításának technológiáját. Fafajokat honosított: akácot, megalapozva a méhészetet, eperfát, erre selyemhernyó tenyésztést, feldolgozást.

Szarvas jelenleg iskolaváros, vízgazdálkodási mérnököket, pedagógusokat képeznek. Itt működik az Öntözési és Rizstermesztési Kutató Intézet és a Gallicoop Pulykafeldolgozó. Fejlett a turizmus, sok látóval, üdülési lehetőséggel.

Meg kell említeni, hogy jelen rend szerint (2012. szeptemberétől) a szarvasi volt a 10. autóbuzos kirándulásunk, „templom túránk”, melyen 79 fő vett részt, zömmel 1-4, de 3 fő mind a 10 alkalommal és 11 fő gyülekezeten kívüli vendégünk volt. Útjaink során 11 gyülekezetet, 12 régi (1945 előtti) és 6 új (1990 után épült) templom történetét ismerhettük meg az Úr kegyelméből.

Köszönet a mindenkor résztvevőknek, vendéglátóknak a szeretetteljes együttlért.

Soli Deo Gloria

Nemes Tibor

„ISTEN DICSŐSÉGÉNEK MAGASZTALÁSA”

...Ez volt központi gondolata többgenerációs nyári táborunknak, amelyen több mint hatvan testvérrel együtt vehettünk részt Salgóban. Isten jelenléte a természet közelsége, csendje által is megnyilvánult. Lelkünk, szívünk, elménk megnyílása az Úrtól jött a Lélek által, hogy befogadjuk az Igét és a gondolatokat, amiket lelki vezetőink által adott élénk, hogy megértjük üzenetét. Ő érleli ezeket bennünk, és fordítja termő gyümölcsökké a mindennapjainkban.

Dr. Tatai István

Hogyan magasztalhatjuk Isten dicsőségét? Napi gondolatokban boncolgatuk a kérdést lelki vezetőink segítségével.

Dr. Tatai István, hatvani lelkipásztor szemlélete azt mutatja, hogy akkor élhetünk Isten dicsőségében,

ha jelen van mindennapi életünkben Isten szeretete, amire a Pál-szeretettel mutatott rá egy kisfilm által.

Dr. Szűcs Ferenc, nyugalmazott teológiai professzor gondolatai iránymutatást adtak, hogy hogyan dicsőítsük Istent kegyességi életünkben: „ha kitágul a szívünk, az Ige által sok más ember is belefér”. Kálvin tanítása szerint „jobb nekünk az Úr útján járni dicsőségben, mint a hitetlenek útján szabadon”, mert a professzor hitvallása szerint „mindnyájan úton vagyunk (Isten keresése/követése útján).

Várnagyné Dr. Gönczi Anna testvérünk, orvosként szökött arról, hogy hogyan dicsőítsük Istent a testünkben.

P. P. Ilona lelkészasszony rávilágított arra, hogy hogyan dicsőítsük Istent a misszióban: hívjuk segítségül Szent Lelkét, hogy feltámadjon, erősödjön odaadásunk az Isten iránt, mert a Szent Lélek nélkül nincs misszió, ami az Igéhez kötött tevékenység. „Próbáljunk Istenközpontú életet élni!” „Isten kegyelme az újrakezdés lehetősége!” – hirdette az örömhírt Németh Judit, salgótarjáni lelkész. „Nem csak szavakkal, hanem lényünkkel végzünk igazi missziót, ha megtaláljuk Istent Jézus által. Néha azért nem megy, mert nem lettünk eggyé az evangéliummal”.

Dr. Dankházi Zoltán testvérünk a fizikus szemével láttatta Isten dicsőségét a természetben.

Útmutatást

nyertünk arra nézve is, hogy hogyan dicsőítsük Istent a közösségünkben. Egyszerű a válasz, adjunk hálát az Úrnak az egész heti táborozás során kapott ajándékokért: a délelőtti lelki vezetésért és a csoportos beszélgetésért, az esti áhítatokért, a közös étkezések élményeiért, a kávézó felszabadult hangulatáért, a dinnyeévés mulatságos pillanataiért, az erdei-mezei túráért, a bányalátogatásért, a Salgó és somoskői vár látogatásért, a közös fociért, uszodai pancsolásért és biliárdozásért, az esti foci-szurkolás közösségformáló hangulatáért, a gyermekek foglalkozásáért és előadá-

sáért, a bibliai vetélkedő csapatszelleméért, az utolsó esti szalonnasütés és tábortűzért, ami a felszabadult személyes kapcsolatok erősödésére is remek alkalom, a természeti környezetért, a záró Isten-tisztelet csendes lelki útjáért és az úrvacsorai jegyekért. Minden élményért, amit kaptunk és egymásnak adhattunk, **EGYEDÜL ISTENÉ A DICSŐSÉG!**

Gligor Attila

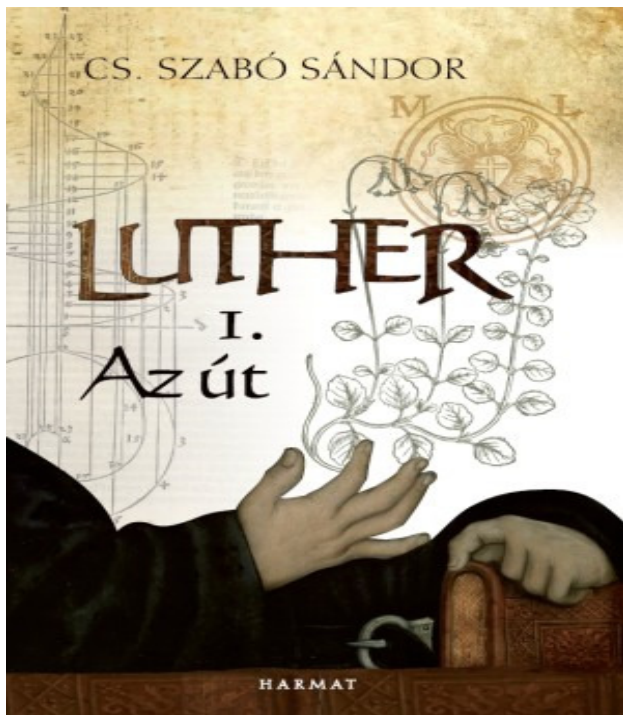
Könyvajánló

Cs. Szabó Sándor Luther 1. – Az út

A 15. század babonás hiedelmekkel átszótt mindennapjaiból szakítja ki fiát Hans Luther mansfeldi bányász, hogy – a család felemelkedésének egyik lehetőségeként – Magdeburgba, Eisenachba és Erfurtba küldje tanulni. Martin rendkívüli tehetségének és fogékonyságának

köszönhetően már korán kitűnik társai közül, és viszonylag egyszerűen szerzi meg magiszteri fokozatát. Fényes, felfelé ívelő jövő áll előtte jogdoktorként, miközben egyre több kétely merül fel benne az atyai, isteni és egyházi hatalommal szemben. Csendes lázadását – egy hosszú, többlépcsős lelki utat bejárva – végül valódi szavakba és tettekbe önti...

Cs. Szabó Sándor életrajzi regényében a reformáció legendás alakjának, Martin Luthernek a korai évein és tanulmányain keresztül követhetjük végig, miként válik egy egyszerű parasztyerek korának egyik legmeghatározóbb gondolkodójává. A kétkötetes mű első része a kezdetektől egészen 1517-ig, a 95 tétel megszületéséig mutatja be az eseményeket fizikai és lelki síkon egyaránt, ennek köszönhetően pedig egy igazi hús-vér ember alakja ele- Adorjárné Mátyási Edit venedik

Ifjak konfirmációja gyülekezetünkben

„Mester – hol laksz?” – hangzott a két tanítvány kérdése Jézushoz. Kimondatlanul is, de ez a kérdés hangzott el két éven keresztül hétről-hétre, amikor a konfirmációi előkészítőre jöttünk össze gyülekezetünk fiataljaival péntek esténként.

Hol laksz, azaz hol lehet téged jobban megismerni, hol lehet élvezni a veled való együttlét áldásait? Ez a kérdés állt minden téma mögött, amiről beszélgettünk és amiről személy szerint számot adtak a konfirmandusok: Baczó Jázmin (*Mi a konfirmáció; Meg vagyok keresztezve*), György Bálint (*Isten teremtő Urunk; A Szentlélek temploma*), Keresztes Ábel (*Kockázat a teremtésben; Igazmondás, jellem, bizonyoságtétel*), Kocsárdi Márton (*Mindenható Atyám van; Az ökumené*), Lakatos Dóra (*Feltámadott az Úr; A Szentlélek engedelmességre készítet*), László Zsombor (*Isten szól hozzánk; Az úri szent vacsora*), Okos Anita („Jövel Szentlélek Úristen”; *Az élet Isten ajándéka*), Varga Dömötör (*Jer, lássuk az Úr keresztyét; Az anyaszentegyház*).

Hol laksz, hol lehet bizalommal együtt lenni veled, s ezt az ismeretet életre fordítani? – ez a Krisztust követő gyülekezet kérdése, ahová ifjaink is befogadást találtak, amikor a május 21-i konfirmációi istentiszteleten a Szentlélek segítségét kérve azt határozták el, hogy maguk is Jézus Krisztus követőivé s ezáltal a református anyaszentegyháznak egész életükben

tagjai szeretnének lenni. „Mester – hol laksz?” – tehetjük fel immár együtt a kérdést istentiszteleten, bibliaórán és a gyülekezetünk különböző alkalmain. „Jöjjetek és meglátjátok” – hangzik Mesterünk hívása. Induljunk, együtt!

Gyülekezeti eseményekről képekben

Május 6-án "Anyák napja" alkalmából gyermekeink megható műsorral köszöntötték az édesanyákat

Június 17-én "Tanévzáró Istentisztelet"-en gyermekeink szolgáltak

Közös ebéd után szülők és gyerekek közös műsort adtak elő

Július 8-14. között gyülekezetünk több mint 60 testvérrel vett részt a "Többgenerációs nyári tábor"-on Salgóbanján

Augusztus 21-24 között gyülekezeti központunkban "Bibliai napközis tábor" keretében gyermekeink szép számban vettek részt, közös élmények mellett bibliai ismereteik is gyarapodtak.

Szeptember 23-át „Tanévnyitó Istentisztelet és családi nap”-pal tettük emlékezetessé, és buzdítottuk a gyerekeket az új tanévre!

Szeptember 29-én gyülekezetünk egy csoportja Egerbe kirándult, ahol meglátogattuk a helyi református gyülekezetet és templomot, valamint a város számos nevezetességét.

Fotók: Gligor Attila

Reformáció ünnepe:

Október 31-én 18 órai kezdettel ünnepi istentisztelet lesz templomunkban az evangélikus testvérekkel együtt. Igét hirdet: Endreffy Géza evangélikus lelkész.

Állandó gyülekezeti alkalmak:

vasárnap	10 óra	Istentisztelet	(pici gyermekekkel a baba-szobában lehet hallgatni)
vasárnap	10 óra	Gyermek istentiszteletek	két csoportban
vasárnap	17 óra		Ifjúsági bibliaóra
minden hónap második vasárnapján			Imaóra
kedd	9.30 óra		Baba-mama kör
kedd (kéthetente)	14.30 óra		Istentisztelet a Kamaraerdei Idősek Otthonában
szerda	9.30 óra		Nyugdíjasok köre
csütörtök	18 óra		Bibliaóra
péntek	18 óra		Konfirmációi előkészítő

Budaörsi Református Egyházközség
2040 Budaörs, Clementis L. u. 5.
Tel/Fax: (23) 415 205
Internet: <http://www.refbudaors.hu>
E-mail: gyulekezet@refbudaors.hu

Szerkesztő:
Györgyákab Endre
Felelős kiadó:
Petőné Piskai Ilona
Tördelés:
Homonnay-Beke Enikő